

REISVERSLAG NR 25 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

Het is 's ochtends in de baai van Dhioni windstil en de weersverwachting voorspelt weinig wind 1-2 Bft in de middag. We nemen de tijd om te zwemmen en na de lunch halen we met handkracht het anker

op. Daar worden we steeds handiger in, maar het blijft zwaar. Daarom hopen we in de volgende haven Astakos langszij aan de kade aan te kunnen leggen. We verheugen ons op weer zo een rustige zeildag als gisteren, maar na een paar uur staat er 5-6 Bft wind en moeten we binnen alles weer vast zetten.

De kade in Astakos is voller dan ik had gehoopt en het zal moeilijk zijn een plekje langszij te vinden. Maar dan valt mijn oog op een gloednieuw aangelegde steiger van betonnen pontons waar ik langszij aan kan leggen. Een dame op de steiger helpt ons met aanleggen en ze vraagt of we water of elektriciteit willen hebben. Als we dat niet willen hoeven we geen havengeld te betalen en als we wel elektra en water willen kost dat € 12. Dus we liggen gratis

aan een gloednieuwe steiger in het stadscentrum.

Het aantrekkelijke van Astakos is de lange boulevard met café's en restaurants. 's Zomers is het er stampvol met Griekse families die daar met vakantie zijn. De boulevard is dan één en al geroezemoes van oudere mensen en families met kinderen die daar tot laat in de avond flaneren. Heel gezellig. We zijn nu na het seizoen en het is een stuk rustiger maar toch nog wel gezellig druk op de terrasjes. We zoeken een plaatsje op een terras aan de boulevard en vragen naast de drankjes het bordspel backgammon. Dat spel wordt in Nederland ook wel triktrak genoemd en kan je hier in elk café spelen.

Het weerbericht geeft windstilte voor de komende drie dagen, dus we besluiten een voor ons onbekende baai op een afstand van slechts 4 Nm te gaan verkennen. Na een uur op de motor varen

laten we het anker vallen in de baai Marathia. Alweer een prachtige baai waar we het enige schip zijn. Het is duidelijk na het seizoen. Wat een rust en wat een mooie omgeving met geiten en varkens die op het strand lopen.

De vorige dag hebben we nog in de zon gezeten en gezwommen. Vanochtend met het wakker worden is het bewolkt en regent het licht. De wind lijkt gunstig dus we steken over naar Vathi op het eiland Ithaka, de woonplaats van Odysseus waar hij na al zijn omzwervingen weer thuiskwam. Trouwens niet alle archeologen zijn het daarmee eens. Onderweg trekt de wind aan tot 4-5 Bft en worden we overvallen door een regenbui die zo fel is dat het ruwe water platslaat. Nelie staat drie uur achtereen aan het roer. We hebben voor het eerst op deze reis een lange broek en regenjas aan. Ook hier is de herfst begonnen.

We hebben geluk, er is in Vathi een plek aan de kade waar we langszij aan kunnen leggen. Geen geworstel met het anker. Aan het eind van de dag moppert de havenmeester dat we met de achterkant aan de kade aan hadden moeten leggen omdat er nu niet voldoende plek is voor alle jachten. Als ik vertel van het probleem met ons anker moppert ze nog wel maar laat het er gelukkig bij na € 15 liggeld geïnd te hebben.

De volgende dag willen we naar Kioni, een haventje slechts 6 Nm verwijderd. We vinden dat we na de zware zeildag van gisteren wel een dag vakantie verdiend hebben en varen lui op de motor. Er is in Kioni slechts plaats voor twee schepen om langszij aan te leggen en we hebben geluk er is nog één plaats vrij.

Net op tijd want vlak na ons komen de flottieljes binnen, die met 35 schepen het kleine haventje helemaal opvullen. Voor overmorgen wordt een slechte dag met veel regen en 6 Bft wind voorspeld. We liggen goed in dit gezellige haventje en besluiten hier drie nachten te blijven. Dat is pas vakantie. Ondanks dat het weer langzaam aan het veranderen is blijft de temperatuur van het zeewater nog 24 graden wat elke dag uitnodigt om te zwemmen. Vorig jaar hebben we op dit eiland een lange wandeling gemaakt en keken we van boven op dit haventje. We willen het piepkleine gele cafeetje/winkeltje dat daarboven gerund

werd door een oude moeder en haar dochter weer bezoeken en maken een wandeling steil omhoog. Hoera we zijn net op tijd, een half uur voordat de siësta begint. Na een biertje en een leuk gesprek met handen en voeten keren we weer terug naar de haven.

Zeep, shampoo en wasmiddelen zijn een belangrijk onderdeel van het assortiment.

Na een gezellige regendag aan boord vertrekken we voor onze laatste zeiltocht van deze reis. Met een rif in het zeil zijn we op weg naar Spartakhor, een mooi plaatsje met kleine straatjes hoog boven de haven gelegen dat ik graag aan Nelia wil laten zien. Het ligt ook vlakbij onze thuishaven. Als de wind wegvalt varen we nog 2 uur op de motor waarna we in de haven van Spartakhor worden opgevangen door een ongastvrije bullebak van een havenmeester. Althans zo doet hij zich voor, maar hij is de eigenaar van het restaurant aan de haven en heeft zich de

gemeentehaven toegeëigend. Hij eist dat we bij hem in het restaurant komen dineren en als we het daar niet mee eens zijn zal hij ons weer losgooien. We mompelen dat dat OK is, maar hij wil het duidelijker horen. We blijven liggen en zien vanavond wel wat we doen.

Eind oktober als het toeristenseizoen ten einde loopt verdwijnt het leven uit veel dorpjes. De restaurantjes en winkels sluiten en de luiken van de alleen zomers bewoonde huizen gaan dicht. Spartakhor is een gunstige uitzondering. Er wonen nog genoeg mensen in de winter en we genieten van de kleine kronkelende straatjes en drinken Caffé Frappé op een terras met lokale bewoners.

Na zowaar in het restaurant aan de haven gegeten te hebben varen we de volgende dag naar de werf in Vliho waar we morgen maandag 17/10 op de wal worden gezet.

We hebben nog tien dagen voordat we met de veerboot naar Italië oversteken.

We denken die dagen nodig te hebben om de lekkage bij de schroefas te kunnen repareren. Het is me inmiddels duidelijk geworden dat het een moeilijke klus zou kunnen worden.

Gelijk de eerste dag lukt het om twee monteurs aan boord te krijgen. Na een grondige inspectie komen ze tot de conclusie dat de schroefas zoveel speling heeft dat het onverstandig zou zijn om daarmee naar Nederland te varen maar ook dat de klus zo moeilijk is dat zij het niet kunnen repareren. Ze zullen een vakkundiger monteur sturen die het wel kan repareren. Die expert komt al gauw aangereden op een bromfiets, loopt gelijk naar de schroef en voelt de speling en zegt dat er niets aan de hand is. Daar sta je dan als amateur met twee deskundigen die elkaar tegenspreken. Ik ga bij andere schepen de speling van de schroefas voelen. Over het algemeen hebben ze minder speling en een enkeling dezelfde speling. Nog advies gevraagd aan een expert van de werf die zegt dat de speling niet problematisch is.

Ik ga er nu van uit dat we volgend jaar Nederland wel halen met de speling op de schroefas. Blijft over de lekkage bij de schroefas. Inmiddels heb ik een goed beeld waar de lekkage vandaan komt en besluit dat met kit aan de buitenkant (zie foto) te stoppen. Nu maar hopen dat dat

afdoende is. Het schroefaslekkage probleem is zo in twee uur verholpen,

terwijl ik voor de reparatie tien dagen had uitgetrokken. Dus voldoende tijd voor de andere werkzaamheden zoals: antifouling

op het onderwaterschip aan brengen, de romp in de was zetten, olie verversen en filter vervangen, drinkwatersysteem leeg laten lopen en schoon maken, zeilen naar binnen brengen, ankerketting van markering voorzien, reparatie ankerlier, doorspoelen van de WC-leidingen met azijn om de verkalking tegen te gaan, enz. Tot slot kunnen we de wintertent op het schip zetten en zijn we klaar voor de terugreis naar Nederland.

We bidden dat we tijdens deze werkzaamheden gebruik hebben kunnen maken van een appartement van een vriendin, wat alles een stuk comfortabeler heeft gemaakt. Op de terugreis gaan we nog een bezoek brengen aan Ravenna, een oud historisch stadje in Italië. Volgend jaar beginnen we de terugreis met de Alcedo naar Nederland op 1 april. Tot dan.